

Dosarul nr. 2rac-110/22
(2-20128774-01-2rac-18052022)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Sîrbu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, V. Mihaila, R. Pulbere)

ÎNCHEIERE

20 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de reprezentantul recurentului Societatea cu Răspundere Limitată „Mobvaro-M”, Valeriu Benderschi și reprezentantul recurentului Societatea cu Răspundere Limitată „Iunitex”, Iulia Deleu, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Mobvaro-M” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Iunitex” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 1 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de reprezentantul apelantului Societatea cu Răspundere Limitată „Iunitex”, Iulia Deleu, a fost casată hotărârea din 6 august 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea parțială a acțiunii depuse, cu dispunerea încasării datoriei de la Societatea cu Răspundere Limitată „Iunitex” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Mobvaro-M” în mărime de 23 228 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 7788 lei și 86 de bani, cheltuielilor de judecată în mărime de 4000 lei, taxei de stat în mărime de 930 lei și 50 de bani. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă:

La 26 august 2020, S.R.L. „Mobvaro-M” a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Iunitex” cu privire la încasarea datoriei în mărime de 33 542 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 13 372 lei și 69 de bani precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că fiind în calitate de vânzător, a livrat S.R.L. „Iunitex”, în calitate de cumpărător, marfă în valoare de 33 542 lei, fapt confirmat prin factura fiscală seria și numărul XXXXX din 21 februarie 2017 și factura fiscală seria și numărul XXXXX din 13 martie 2018. Deși, S.R.L. „Iunitex” a recepționat marfa, a semnat facturile, nu a avut obiecții la cantitatea și calitatea mărfii procurate, nu a achitat integral și la termen prețul pentru marfa procurată, ultimul transfer fiind efectuat la data de 23 iunie 2017 în mărime de 3000 lei, iar ultima procurare – la 13 martie 2018.

La data de 8 octombrie 2020, S.R.L. "Iunitex" a înregistrat față de S.R.L. "Mobvaro-M" o datorie în mărime de 33 542 lei. Prin notificarea expediată, reclamantul a solicitat pârâtului achitarea datoriilor, acestuia fiindu-i acordat un termen suplimentar rezonabil în interiorul căruia ultimul urma să-și onoreze obligațiunile asumate, însă acestea au fost ignorate.

Astfel, din cauza că pârâtul este în întârziere în raport cu reclamantul, primul este ținut la plata unei dobânzi de întârziere în mărime de 13 372 lei și 69 de bani, calculată pentru perioada 27 decembrie 2017 – 8 octombrie 2020.

În drept, invocând prevederile art. 514, art. 585, art. 602, art. 619, art. 753 Cod civil, S.R.L. "Mobvaro-M" a solicitat încasarea de la S.R.L. "Iunitex" a datoriei în mărime de 33 542 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 13 372 lei și 69 de bani și încasarea cheltuielilor de judecată, cu titlu de taxă de stat în mărime de 1407 lei și 51 de bani și cu titlu de cheltuieli de asistență juridică în mărime de 5000 lei.

Prin hotărârea din 6 august 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, acțiunea a fost admisă.

Invocând netemeinicia hotărârii primei instanțe, reprezentantul apelantului S.R.L. "Iunitex", Iulia Deleu a declarat apel, solicitând casarea hotărârii din 6 august 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii depuse.

Prin decizia din 1 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de reprezentantul apelantului S.R.L. „Iunitex”, Iulia Deleu, a fost casată hotărârea din 6 august 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea parțială a acțiunii depuse, cu dispunerea încasării datoriei de la S.R.L. „Iunitex” în beneficiul S.R.L. „Mobvaro-M” în mărime de 23 228 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 7788 lei și 86 de bani, cheltuielilor de judecată în mărime de 4000 lei, taxei de stat în mărime de 930 lei și 50 de bani. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 512, art. 513 alin. (1), art. 514, art. 572 alin. (1-2), art. 575 alin. (1), art. 619, art. 753 Cod civil, în coroborare cu actele cauzei, Colegiul a considerat neîntemeiată hotărârea primei instanțe.

Colegiul a învederat că atât din actul de verificare a decontărilor reciproce, semnat de S.R.L. „Mobvaro-M”, potrivit căruia suma datoriei S.R.L. „Iunitex” constituie 33 542 lei, cât și din actul de verificare, semnat de S.R.L. „Iunitex”, conform căruia ultimul a acumulat o datorie în mărime de 20 421 lei, urmează cu certitudine o datorie în mărime de 19 193 lei, la începutul anului 2017, două livrări de marfă în anul 2017, și anume la data de 24 ianuarie 2017 în sumă de 2213 lei și la data de 21 februarie 2017 în sumă de 23 228 lei, precum și achitățile în sumă de 10 000 lei la data de 13 aprilie 2017, în sumă de 7000 lei, la data de 10 iunie 2017 și în sumă de 5000 lei, la data de 23 iunie 2017, unica diferență reprezentând reflectarea în actul de verificare a decontărilor reciproce, semnat de S.R.L. „Mobvaro-M” a facturii fiscale în confirmarea livrării mărfii la data de 13 martie 2018.

Astfel, Colegiul a constatat că, de fapt, S.R.L. „Iunitex” nu recunoaște datoria numai în sumă de 13 121 lei, din factura fiscală din data de 13 martie 2018, or, însăși aceasta, la data de 14 mai 2018 a solicitat S.R.L. „Mobvaro-M” reținerea sumei datoriei din suma solicitată cu titlu de prejudiciu cauzat în urma executării tardive a

contractului de expunere a mostrelor.

Cu privire la acest aspect, instanța de apel a reținut că, marfa livrată S.R.L. „Iunitex” potrivit facturii fiscale menționate supra, este identică mărfii returnate S.R.L. „Mobvaro-M” potrivit facturii nr. XXXXX din data de 02 martie 2018.

Totodată, instanța de apel a conchis că, deși factura nr. XXXXX din data de 02 martie 2018 a fost semnată de persoana responsabilă din cadrul S.R.L. „Mobvaro-M”, situație ce denotă că operațiunea economică indicată în această factură fiscală a avut loc, ultima nu a fost reflectată în actul de verificare a decontărilor reciproce, semnat de S.R.L. „Mobvaro-M”.

Nu în ultimul rând, Colegiul a observat și faptul că, la data emiterii facturii fiscale din data de 13 februarie 2018, S.R.L. „Mobvaro-M” nu avea nici un temei de a livra S.R.L. „Iunitex” mobilă, or, termenele ambelor contracte încheiate între părțile litigante și a contractului de expunere a mostrelor și a celui de vânzare-cumpărare erau deja expirate.

În conexiunea celor relatate, Colegiul a ajuns la concluzia că, deși prima instanță corect, referindu-se strict la obiectul prezentului litigiu, a desconsiderat argumentele S.R.L. „Iunitex” referitoare la neexecutarea de către S.R.L. „Mobvaro-M” a obligațiilor de ridicare a mobilei expuse spre vânzare, aceasta eronat a respins argumentul pârâtului privind restituirea mobilei, numai prin faptul că factura fiscală ce confirmă vânzarea mobilei este datată cu o dată ulterioară celei de restituire a mobilei, ori, cercetarea multispectuală a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor confirmă poziția respectivă.

Prin urmare, Colegiul, reținând neexecutarea de către S.R.L. „Iunitex” a obligației corelative de a plăti prețul mărfii livrate, cu excepția celei reflectate în factura fiscală din data de 13 martie 2018, or, probele prezentate nu confirmă faptul lipsei datoriei față de reclamant, a conchis că cerința referitor la încasarea datoriei în mărime de 23 228 lei este întemeiată și urmează a fi încasată.

De asemenea, instanța de apel a reținut că în situația din speță, data de 27 decembrie 2017 nu este data scadenței obligației pecuniare a S.R.L. „Iunitex”, ultima fiind pusă în întârziere ca urmare a somației recepționate la data de 16 mai 2018, potrivit căreia urma să execute obligația de plată până la data de 25 mai 2018.

Astfel, reieșind din faptul că instanța de apel a concluzionat temeinicia încasării de la S.R.L. „Iunitex” a sumei cu titlu de datorie numai în mărime de 23 228 lei, este corect de calculat dobânda de întârziere pentru perioada 26 mai 2018 – 15 octombrie 2020 reieșind din suma respectivă, constituind suma în mărime de 7788 lei și 86 de bani.

Așadar, instanța de apel a conchis a fi corectă și întemeiată soluția privind încasarea de la S.R.L. „Iunitex” în beneficiul S.R.L. „Mobvaro-M” a sumei în mărime de 7788 lei și 86 lei, cu titlu de dobândă de întârziere, respingând pretenția respectivă în partea calculată din suma de 33 542 lei, pentru perioada începând cu data de 27 decembrie 2017.

Subsecvent, instanța de apel a ajuns la concluzia de a admite apelul declarat de reprezentantul apelantului S.R.L. „Iunitex”, Iulia Deleu, de a casa hotărârea din 6 august 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu admiterea parțială a acțiunii depuse.

La 29 aprilie 2022, prin intermediul oficiului poștal, reprezentantul recurentului S.R.L. „Mobvaro-M”, Valeriu Benderschi a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 1 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău și menținerea hotărârii primei instanțe din 6 august 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel la examinarea cauzei a încălcat esențial și a aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

Ulterior, la 17 iunie 2022, prin intermediul oficiului poștal, reprezentantul recurentului S.R.L. „Iunitex”, Iulia Deleu a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei din 1 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 6 august 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei noi hotărâri de scoatere de pe rol a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și în acest sens a aplicat eronat normele de drept material, precum și a apreciat arbitrar probele.

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 18 aprilie 2022 și, ulterior la 17 iunie 2022, instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursurile depuse, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 55, 72, Vol. II).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 1 martie 2022 și a expedit-o participanților la proces la 11 mai 2022, prin intermediul oficiului poștal, conform scrisorii de însoțire (f.d. 49, Vol. II), astfel, recursurile declarate la data de 29 aprilie 2022 și la 17 iunie 2022, sunt în termen.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de reprezentantul recurentului S.R.L. „Mobvaro-M”, Valeriu Benderschi și de reprezentantul recurentului S.R.L. „Iunitex”, Iulia Deleu, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de reprezentantul recurentului S.R.L. „Mobvaro-M”, Valeriu Benderschi și de reprezentantul recurentului S.R.L. „Iunitex”, Iulia Deleu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul părților recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra

Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera ca fiind inadmisibile recursurile declarate de reprezentantul recurentului S.R.L. „Mobvaro-M”, Valeriu Benderschi și de reprezentantul recurentului S.R.L. „Iunitex”, Iulia Deleu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de reprezentantul recurentului Societatea cu Răspundere Limitată „Mobvaro-M”, Valeriu Benderschi și reprezentantul recurentului Societatea cu Răspundere Limitată „Iunitex”, Iulia Deleu, împotriva deciziei din 1 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat